

20/10/1928

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΑΝΟΔΩ ΤΟΥ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὡς εὖ παρέστης Ἀρχηγέ, σωτήρα τῆς Φυλῆς μας
Ὅλοι θὰ σ' ἔχουμε ἄγαλμα στὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας.
Σὲ Σᾶς ἐλπίδα ἔχομεν καὶ θὰ σ' εὐγνωμονοῦμεν
Ἀπὸ τὰ ἔργα Σ' Ἀρχηγέ πολλά ἔχομε νὰ ἰδοῦμε.
Ἐτοῦτο μᾶς ἀπέδειξεν τὸ νέο σας ταξεῖδι
Ἐτούτη τὴν ἀπόδειξι τὴν φωτεινὴ μᾶς δίδει.
Εὗγε γεννοῖτε Ἡρακλῆ πάλι ἐνεφανίσθης
Ἐπέγραψες τὸ σύμφωνον στὸν κόσμον καὶ γροικήθης
Εὗγε τέκνον τοῦ Ὀδυσσεῶς, καμάρι τῶν Ἑλλήνων
Ὅλα τὰ Κράτη ἐκίνησε τὸ σύμφωνο ἐκεῖνο.
Εὗγε καὶ πάλι εὗγε σου τ' Ἑλληνισμοῦ ἐλπίδα.
Ὁ μόνος ποῦ ἀγάπησε τὴν ἐντιμὸ πατρίδα
Εἰν' τὸ δικό σου ὄνομα τοῦ σεβασμοῦ Λευτέρη
Αὐτ' ἀποδείξαν οἱ καιροὶ εἰς τὰ δικά μας μέρη
Ἄλλος δὲν ἐγεννήθηκε εἰς σὲ κανένα τόπο
Ἐκούρασές τους ἀρχηγέ τίς γλώσσες τῶν ἀνθρώπων
Ἄλλες νὰ κουβεντιάζουνε νὰ γράφουν νὰ μιλοῦσι
Διὰ τὴν μεγαλοφυΐαν σου ὅλοι νὰ συζητοῦσι.
Ἐκαμε τὸ ταξεῖδι σου ὧς εἶσαι μαθημένος
Καὶ ἐπανήλθες μὲ χαρὰ μὰ καὶ ἐνθουσιασμένος
Διότι σοῦ ἐγροίκησαν ὅλας τὰς ἀντιλήψεις
Περὶ εἰρήνης καὶ χαρᾶς τὸ βλέμμα σ' ἔχεις ρίξει
Ἐσύνταξες τὸ σύμφωνο ἐκεῖνο τὸ μεγάλο
Τοῦ Σέρβους ἀνησύχησε χωρὶς ποσῶς νὰ σφάλλω
Ὅταν σιὴν Ρώμη ἐφθασες δι' ἐκπεράτωσίν του
Ὁλος ὁ κόσμος ἔλεγε τί γράφει τὸ χαρτί του
Ἐκείνου τοῦ πολιτικοῦ τοῦ μέγα διπλωμάτη
Ὅπου τὸν τρέμουν οἱ λαοὶ καὶ ἕκαστον παλάτι.
Τηλεγραφοῦν ἔδῳ καὶ κεῖ τὴν βᾶσι νὰ γνωρίσουν
Ἐπομονὴ ἐξαντλήθηκε πᾶνε νὰ ξεψυχίσουν.
26 εἰν' τὰ ἄρθρα του κα' ὅλους τοὺς φοβίζει
Διότι δὲν γνωρίζουνε ποῖον νὰ φοβερίζη.
(1) τύπος μόνον ὁ Γαλλικὸς δὲν ἦτο φοβισμένος
Ἀφοῦ αὐτὸ τὸ σύνταξε τοῦ κόσμου ὁ τιμημένος
Δίδει τὰς χεῖρας ἢ Ἑλλάς μὰ καὶ ἢ Ἰταλία
Ὅρκίζονται νὰ ἔχουνε εἰλικρινῆ φιλίαν.
Οἱ Σέρβοι ἀνησυχῆσανε ἐμάθαινε ἐπὶ τέλους
Ὅτι τὴν Ἑλλάδα κυβερνᾷ σήμερ' ὁ Βενιζέλος.
Μὰ καὶ ὁ Ἰσμέτ πρόσκλησι κάνει στὸ Βενιζέλο
Τῶν δυὸ χωρῶν οἱ διαφορὰς νὰ πάρουν ἓνα τέλος
Νὰ ὑτάγη εἰς τὴν Ἀγκυρα διὰ νὰ συζητήσουν
Τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα οἱ δύο των νὰ λύσουν.
Μὰ ἡμεῖς θὰ τοῦ συστήσουμε νὰ μὴ ἀφοφασίσῃ
Εἰς πόλιν τοῦ βαρβαρισμοῦ τὸ πόδι νὰ πατήσῃ
Ἀλλὰ ν' ἀποφασίσουνε οἱ δυὸ, σὲ ξένη χώρα
Νὰ λύσουνε εὐνοϊκῶς εἰς ὠρισμένη ὥρα
Νὰ ὑπογράψῃ νικητῆς νὰ θέσῃ τὴν σφραγίδα
Καὶ τοῦ Ἰσμέτ τοῦ σοφοῦ νὰ στήσῃ τὴν παγίδα.
Ὅλοι ψῆφο σοῦ δώσαμε γιὰ νὰ μᾶς κυβερνήσῃς
Καὶ εἴμεθα ὑπερβέβαιοι δὲν θὰ μᾶς ὑστερήσῃς
Ἀπὸ φίλης, ἀγαθᾶ, ἀπὸ δικαιοσύνης
Διὰ τοῦτο καὶ τὸ σύμφωνο τὸ τωρινὸ ἐγένη
Καὶ ὅλοι σοῦ εὐχόμεθα χρόνια πολλὰ νὰ ζήσῃς
Ὡς θέλεις κι' ὅπως βούλῃσαι γιὰ νὰ μᾶς κυβερνήσῃς.

Χανιά τῆ 6 Ὀκτωβρίου 1928.

Γ. Α. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ